

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2026

"PLÁTAK"

3

27.

července
2026

Rejpalovo ráno 2

Nedělní večerní hudební program přesně ukázal, odkud a kam třeba může sahát představa dramaturgického vedení festivalu o obsahu pojmu „folk“, který si stále akce ponechává v názvu. Mám takhle rozvolněný přístup odjakživa rád a když někde můžu, sám ho v různých oborech lidské činnosti, nejen hudby, praktikuji. Obecné představy jsou přece od toho, aby se torpédovaly, ne?

Je pravda, že v Náměšti už žánrové kotouly asi překvapí málokoho, ale nejsem si jist, jestli někdy začal folkovkový večer něčím tak netradičním, jako raným ortodoxním jazzem, který předvedl Originální pražský synkopický orchestr. Nicméně tahle hudba se v neworleanských pajzlech vyvinula vlastně jako lidová. Kapely, které ji dodnes praktikuji, mají vedle skladeb s jasnými autory v repertoáru taky tradice, a tak vlastně onomu základnímu zadání folkovosti (až folklornosti) vyhovují, jakkoli netypicky.

Mimochodem, docela by mě zajímalo, kolika lidem v hledišti během vystoupení OPSO běželo hlavou „Kdy už konečně přijde ten Havelka?“. Ano, tahle kapela je v podvědomí spjata s dnes nejviditelnějším propagátorem téhle hudby neodmyslitelně, a to i třicet let po jeho „udělání se pro sebe“. Dlužno dodat, že ve skutečnosti pan Havelka vůbec nechyběl, frontmanů má dnešní OPSO hned několik a stepařského čísla jsme se taky dočkali.

pokračování na straně 6...

Pondělí 27. 7.

Světlo

od 17,30 hod.

**Vladimír Javorský
& Bočemuni**

Amanda Pascali
(USA)

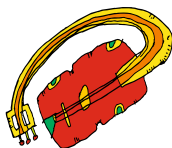
The Breath
(Anglie/Irsko)

Noční koncert
ve Staré tkalcovně
The Weaving
(Irsko/Anglie)

Open scéna

Koncerty Open scény se konají ve všední festivalové dny ve 14 a v 16 hod. Proběhnou ve Špitálku sv. Anny nebo u barokního mostu - podle počasí a podle preferencí vystupujících. A kdo vystoupí?

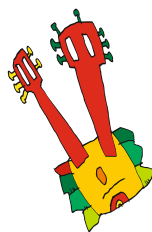
Úterý 28. 7.

Budiž světlo
od 17,30 hod.

Jiří Pavlica & Hradišť'an

Olivia Chaney
(Velká Británie)

Wör & Kongero
(Belgie/Švédsko)

Úterý 28. 7.

**Pan Doucha
a Do ucha band**

Kdo by očekával energickou, dobře našlápnutou hudební skupinu, bude zklamán. Celé uskupení s tímto názvem obstarává jeden Petr Stybl, jeho kytara, mandolína a looper. A protože si tyto nástroje doma pouští do ucha, nazval tak svou produkci. Jedná se o poctivou písničkářskou práci s velkým důrazem na vypointované texty a slovní hříčky. A jako třešničku můžeme doporučit jeho krátké básničky, které připomínají tvorbu Karla Plíhala.

V průběhu dne navíc ve městě i v zámeckém parku

Gomera Street Band

Divadlo pro děti ve Vlašském dvoře:
Jakub Folvarčný: Cirkus prdítko

Divadelní šapitó v zámeckém parku:
Laky Mari

Noční koncert ve Staré tkalcovně:
Dorota Barová & Miloš Klápště

Stará tkalcovna

11:00-12:00 Uprostřed běhu: Jiří Černý (film)
14:30 Teatro Carnevalo: Gašparko a zázračná skrinka

...a další dílny dle rozpisu...

Na dnešní scéně...

Vladimír Javorský & Bočemuni

Písničky z alba „Ještě je“ a připravovaného nového alba.

Proč? Bočemuni!

Na připravovaném albu "Bočemuni", které vyjde letos na podzim, se Vladimír Javorský ujme zpěvu a hry na kytaru, Marian Friedl produkce, aranží, autorských skladeb a dechových nástrojů.

Na koncertu uslyšíme písně z obou desek, tj. Ještě je (Indies Scope 2023) a Bočemuni (Indies Scope 2026). Sestava bude tato: Vladimír Javorský (zpěv, kytara), Petra Jelénková

(zpěv), Marian Friedl (klarinet, lidové flétny), Štěpán Flagar (piano), Martin Kocián (kontrabas), Michal Wierzoń (bicí).

"Vstřícné a povzbudivé reakce posluchačů na koncertech, nakonec i hudebních kritiků, ale hlavně radost ze společného muzicírování a bytí, nás přivedla na práh nového společného projektu. Věříme, že se naše společná radost z muziky může přenést i k vám. Naše písničky běhají svobodně v krajině halekaček, folku, jazzu, šansonu i folkloru. Proč? Bočemuni!" (Vladimír Javorský)

Amanda Pascali (USA)

Americana se sicilskými serenádami.

Americký folk pro imigranty.

Písničkářka, která se považuje za aktivistku a posla diaspory s hlasem a kytarou. Své hudbě říká americký folk pro imigranty a plynule v něm přechází ze sicilského dialektu do angličtiny. Je určený každému, kdo měl někdy pocit, že nikam nepatří a doma ho ke všemu považovali za cizince. Šestadvacetiletá folkařka tím

Elka

Písničkářka z

Tišnovska Lenka

Konkořová alias

ELKA. Je to zpěvačka,

která na jevišti působí nezaměnitelně plaše,

zpívá písně, kterým

nelze nevěřit. Elka je z

bohaté brněnské láně

Martina Kyšperského.

Její tvorba je mostem

mezi tklivým folkem a

zádumčivou

alternativou. Texty jsou

osobní deníky a vzkazy

psané do láhve, které

se točí kolem

základních lidských

pocitů: vděčnosti,

ztráty a pomíjivosti

života. V některých

případech může

vzniknout pocit, že v

těch skladbách lezeme

autorce až příliš do

soukromí. Její

melancholie není

beznadějná; je to jen

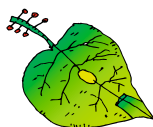
nutná cesta, po které

musí člověk jít, aby

nakonec našel

pozitivní závěr a

smíření.

Šapitó

hudební scéna ve stanu
"šapitó" v zámeckém
parku v cca 20:20

Pondělí 27.7.

Beata Bocek

Je bílo, sice trochu
smutno, ale klidno a
čisto.

Sama sebou, od
začátku až do konce.
Osobitou písničkářku z
Českého Těšína určitě
znáte, na Folkvokách
vystupovala s
kvartetem MDŽ nebo
se tu občas mihla jako
návštěvník; vydala také
dost alb na to, abyste
už dávno věděli, že
polštinu střídá s
češtinou, s doprovodem
si většinou vystačí
sama a skládá
podmanivé, výrazně
melodické, vokálně
košaté a osobně laděné
skladby, o kterých říká,
že jsou ovlivněné
životními příběhy,
Slezskem i Valašskem,
objevováním svých
hodnot, cest a pocitů -
mezi nebem i zemí.
Zkrátka hraje sebe, od
začátku až do konce.
Desetiletou natáčecí
pauzu vyplnila
pečováním o tři děti,

vlastně naznačuje, co generaci Z v dnešní trumpovské
Americe trápí ze všeho nejvíc: ztráta identity. „Celé
mládí jsem v touze začlenit se mezi spolužáky strávila
potřebou být „super Američankou“. Než jsem si
uvědomila, že pro dítě imigrantů je to víceméně
nemožné. Přestala jsem se proto snažit a pomocí hudby
se začala zbavovat zastaralého archetypu co znamená být
Američanem,“ řekla k počátku své kariéry dcera
Egyptanky a Rumuna s italskými kořeny, která se jim
narodila v New Yorku a dnes žije v Houstonu, takže tex-
mex s mariachi trubači na jejím posledním albu Roses
and Basil neslyšíme náhodou. Berme ho ovšem za střípek
ze svěží mozaiky americany, Středomoří, Latiny a
sicilských lidových písní, především serenád. K těm se
dostala, jak je pro její vrstevníky zvykem: na internetu.

Uhranula ji totiž ikonická sicilská zpěvačka Rosa
Balistreri, která se těžkému osudu, chudobě a trápení
postavila v 70. letech zpěvem proletářských balad. Aby
je mohla zpívat a v anglických překladech sdílet se
světem, odjela Amanda Pascali studovat do Palerma. A
tehdy vedle aktivistického naladění pro sebe objevila
možnost, jak se zařadit do nějakého hudebního prostoru:
vytvořila si vlastní, kde může být bez jakéhokoliv
omlouvání tím, kým chce a věnovat se tomu 🎸
nejdůležitějšímu: Zpívat a vyprávět. Manžela, skvělého
multiinstrumentalistu Addisona Freemana potkala do té
doby punkrockerka v osmnácti letech na konferenci o
americkém folku. Pak se seznámila s Paulem Stookeyem z
legendárního tria Peter, Paul and Mary a tehdy jí prý
došlo, že folk je vlastně punk rock s akustickou kytarou,
takže asi není nutné vysvětlovat, proč se Amandě Pascali
občas přezdíívá „mladý, ženský Bob Dylan z Itálie“.

The Breath (Anglie/Irsko)

Jsou sice jen dva, ale dýchají za jednoho.

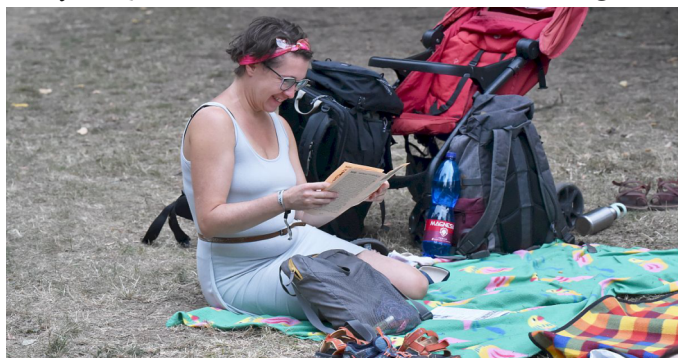
Jedna z největších žijících zpěvaček Británie a brilantní kytarista sázející na emoce.

Ríoghnach Connolly je druh zpěvačky, kdy po pár tónech strnete a hned poznáte, že se do konce koncertu už nehnete z místa. Má naprosto omamný, nezaměnitelně irský hlas, proti kterému zůstává netečný snad jen hluchý, i když i on před sebou uvidí ženu, které by z nějakého důvodu dokázal svěřit vlastní děti. A odtud plyne další důvod vašeho zkamenění: autentičnost; přesvědčení, že na všem, o čem zpívá, mluví a vtipkuje - omlouváme se za patos - takříkajíc sedí pravda, ačkoliv z jejího manchesterského dialektu nerozumíte málem ani slovo a těšíte se, až z teskné polohy přejde do chraptivých bluesových výkřiků. Nepochybně ve vypjatých okamžicích, kdy ji vyzpívané vzpomínky asi nejvíc zabolí. A za třetí: už nikdy si nedokážete představit, že by na židli usazenou Ríoghnach Connolly doprovázel někdo jiný než Stuart McCallum, dlouholetý kytarista nu-jazzové kapely The Cinematic Orchestra a vůbec osobnost současné britské scény.

Více se dočtete v Katalogu FP..

hostováním na albech přátel, hraním s loutkáři pro děti v nemocnicích, spolupracemi s divadelníky a občasným koncertováním, během kterého se zručná multiinstrumentalistka upnula také k looperu. Na novém albu *Bílo se* opět nachází na pomezí folku a alternativní hudby a pod názvem si máme představit něco jako „začít znovu, jinak, se sebou a víc v sobě“.

FOLKOVÉ 2026 NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU PRAZDNINY

Divadla pro děti ve
Vlašském dvoře od cca
18:40 hod
Pondělí 27.7.
Dřevěné divadlo Honzy
Hrubce:
Honza a drak

Rejpalovo ráno 2

...pokračování ze
strany 1...

*Povídání o Ríoghnach
Connolly si nechám spíš
na zítřek, protože dnes
nás čeká koncert jejího
hlavního působistě The
Breath. Její vystoupení s
de facto rockovou
kapelou Honeyfeed bylo
milé, o tom žádná. V
kontextu kapely
nicméně trochu
paradoxně ona sama
byla zábavnější jako
flétnistka než vokalistka,
zvuk kapely byl vcelku
originální díky
trombonu, všechno
pěkně drželo
pohromadě a šlapalo to
– ale stejně tomu něco
chybělo. A vím co:
písničky. Aspoň jedna
dobrá silná opravdová
písnička, namísto
pouhých groovů,
propojených riffů a
poskládaných
harmonických koleček.
Jo, rejpu, ale co
čekáte...?*

*Dneska se ovšem těšme:
písničky budou! Od
začátku!*

*Na shledanou zítra zase
tady*

Ondřej Bezr
šéfredaktor kulturního
magazínu UNI

Kolokvium

Diskusní setkání zájemců o problematiku hudby etnické, lidové, folkové či rozmanitou oblast tzv. world music přivádí do Náměště nad Oslavou každoročně jak zástupce akademické obce (etnology, etnomuzikology, etnochoreology, muzikology a estetiky), tak hudební publicisty a redaktory. Téma, k němuž se všichni přednášející vyslovují, je pokaždé jiné, všechny účastníky však spojuje zájem o hudební pole „od folkloru k world music“ a vůle diskutovat o problémech a představit ostatním oblast svého zájmu.

23. ročník Mezinárodního kolokvia zaměřeného na
lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music

Od folkloru k world music: **Hudba a politika**

Vstup volný

úterý 28. 7. 2026 v CETT – Konferenční sál

10.20 – 10.35 Lucie Uhlíková a Martina Pavlicová:

„Dokud lid zpívá, bude dobře“: Dichotomie úvah o
folkloru a politice

10.40 – 10.55 Marta Ulrychová: Pod křídly dvouhlavého
orla. Kapelník a skladatel Julius Fučík

11.30 – 11.45 Juraj Hamar: SĽUK a politika

11.50 – 12.05 Jiří Čevela: Razítko na folklor.

Kvalifikační přehrávky a cimbálové muziky na Slovácku
se zaměřením na 70. léta 20. století

12.10 – 12.25 Barbora Turčánová: „Havel prohlásil, že
folklor a dechovka byly příliš poplatné režimu.“

Slovácka dychová hudba mezi kulturní politikou a
společenskou percepcí v druhé polovině 20. století

13.45 – 14.00 Jiří Plocek: Píseň jako významná politická
síla v předválečném Německu

14.05 – 14.20 Matěj Kratochvíl: Sovětští muzici vypustili
družici. Paradoxy socialistického sběratelství lid. písní.

14.25 – 14.40 Ondřej Daniel: Bigbít jako nacionalistický
„zdravý rozum“: hudba, afekt a politika sounáležitosti v
postsocialistickém Česku

14.45 – 15.00 Iivi Zájedová: Hudba jako nositel národní
identity a nástroj politického odporu

15.10 – 16.00 setkání s hudebníky, diskuse

Dnešní noční koncert ve Staré tkalcovně...**The Weaving (Irsko/Anglie)**

Anglická a irská tradiční hudba od tria, na které čeká velká sláva.

Jak se potkaly dvě Irky s Angličanem a začali tkát.

Příběh vzniku tria sklízejícího za letošní debutové album Warp & Weft jen samou chválu, a to i z těch nejvyšších muzikantských kruhů, je jednoduchý. Dvě Irky si s Angličanem před lety jen tak zahrály pár skladeb a bavilo je to, vůbec ale nepřemýšlely, že se z nich v tu chvíli stala kapela. Irky by prý nenapadlo, že někdy budou hrát anglické skladby, protože proč by se měly zajímat o hudbu bývalých kolonizátorů, to dá přece rozum a Angličan se ke všemu v té irské občas cítil jako podvodník. To nezní jako dobrý start. Když okolí s tou kapelou ale nedalo pokoj, nakonec na ni kývli a vymysleli název odrážející myšlenku na proplétání irské a anglické tradiční hudby. A trio The Weaving bylo na světě.

Méabh Ní Bheaglaoich z West Kerry zpívá a hraje na akordeon jako otec Séamus Begley, patřící do roku 2023, než zemřel, k největším irským

osobnostem. Cáit Ní Riain sedí za klavírem a také u toho zpívá, samozřejmě rovněž irsky. Houslista Owen Spafford se s oběma nepotkal náhodou: irskou hudbu hraje odmalička, prý daleko dřív než anglickou, a jeho učitelem byl v hrabství Kerry slavný Des Hurley. A v novém triu pak přišel na to, že rozchodová instrumentální skladba není totéž, jako když máte možnost ji zazpívat, což ho v duu s kytaristou Louism Campbellem nepotká. The Weaving hrají skladby a tance naučené od rodin a přátel v hospodách po celém Irsku a Anglii a jde jim to tak dobře, že už teď mohou myslet na nejrůznější ceny.

Orchestr Folkových prázdnin

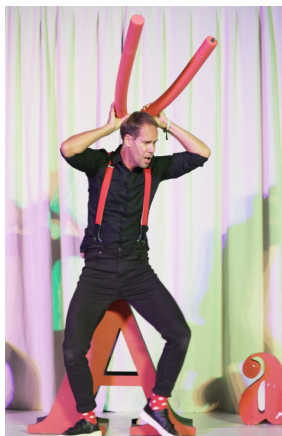
Dnešním dnem začínají zkoušky Orchestru Folkových prázdnin, a to každý den od 10 do 13 hodin v místní sokolovně. Kdo má zájem, přijďte se na nácvik podívat (bočním vchodem). Zkušební úsilí vyvrcholí koncertem orchestru v sobotu 1.8. od 17:30 hodin v zámeckém parku.

OPSO

Zkoušíme, zkoušíme nejen pro nás zkoušíme, zkoušíme zároveň pro vás zkoušíme, zkoušíme z kovu podrážky, aby ihned probudily synkop odvážky

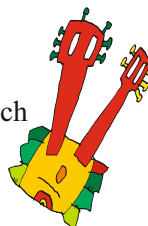
Michal K.

Hnízdo múz 28.7.

- 08:30 - 09:30 Čchi-kung
- 09:00 Babiččina pohádka z půdy
- 09:30 - 14:30 Grafická dílna - suchá jehla
- 09:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 09:30 - 11:00 Malování a povídání s hennou
- 09:45 - 12:15 Náhrdelníky a náramky z použitých triček
- 09:45 - 12:15 Suché plstění
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi
- 10:00 - 13:00 Mozaika
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 12:00 Bioenergetické cvičení
- 10:00 - 12:00 Kovářská dílna u Tasovských
- 10:00 - 12:00 Ruční tkaní na dřevěných stavech
- 10:00 - 12:00 Řezbářská dílna se sochařem
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Venkovní společenské hry
- 10:00 Orchestr Folkových prázdnin
- 10:00 - 11:00 Tančírna - Argentinské tango
- 10:30 - 12:00 DeLUXe (dílna tvůrčího psaní)
- 11:00 - 12:30 Malování a povídání s hennou
- 11:00 - 12:00 Amanda Pascali - vokální workshop:**
- Amara Terra Mia**
- 11:00 - 12:00 Bluesová dílna - verbální pitva el. kytary
- 12:00 - 16:00 Bluesová dílna
- 12:00 - 14:00 Nech své tělo tančit... tancem až k duši
- 12:00 - 13:30 Wör: Flemish tunes workshop**
- 12:30 - 16:30 Rozhlasové dílny s radiem Proglas
- 13:00 - 16:00 Dreamcatcher "lapač snů"
- 13:00 - 16:00 Lepené obrázky ze sklíček, kamínků a přírodnin
- 13:00 - 16:00 Předení
- 13:00 - 16:00 Věnečky z čerstvých květín
- 13:00 - 15:00 Kovářská dílna u Tasovských
- 13:00 - 15:00 Ruční tkaní na dřevěných stavech
- 13:00 - 15:00 Řezbářská dílna se sochařem
- 13:15 - 16:15 Enkaustika
- 13:15 - 16:15 Keramická dílna - modelování

13:15 - 16:15 Savování na textil
 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkař. technika
 13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
 14:00 - 16:30 Lampióny
 14:00 - 15:30 Tea Ceremony - Čajový obřad
 14:30 - 16:00 Párová akrobacie pro začáteč. i pokročilé

Wör: Flemish tunes workshop (Belgie)

Wör, mistři vlámských melodií z 18. století původně složených pro zvonkohru, chrámové varhany nebo taneční promenády interpretují v obsazení baryton saxofon, akordeon, dudy, kytara a housle. Workshop pro všechny nástroje.

Wör budou učit vlámské melodie. Otevřený workshop pro všechny nástroje, zaměřený na hudebníky, kteří si dokáží osvojit jednoduché melodie podle sluchu. Budeme pracovat převážně bez notového zápisu, naučíme se melodie poslechem a společným hraním. Repertoár sahá od starých až po nově složené lidové melodie z vlámských nížin. Důraz je kladen na groove, swing, různé variace a především na společné muzicírování.

(lektoři kapely Wör)

Amanda Pascali - vokální workshop: Amara Terra Mia (USA)

Skvělá americká písničkářka, která své hudbě říká americký folk pro imigranty a plynule v něm přechází ze sicilského dialektu do angličtiny. Vokální workshop bude tentokrát věnován písni „Amara Terra Mia“ jedné z nejslavnějších skladeb moderní italské hudby.

Cesta Amara Terra Mia (Tato hořká země moje) -

Zpívání kořenů a harmonizace historie

V roce 1973 vydal legendární písničkář Domenico Modugno skladbu „Amara Terra Mia“ – strašidelnou, strhující hymnu exilu, která se stala jednou z nejslavnějších skladeb moderní italské hudby.

V jakém znamení horoskopu se asi pejsek narodil?

Diana Nilsenová

Instrumentálky

Někdy se člověku ušadí kdesi za čelem pár propojených tónů. Snad vítr, šum listů, letmý dotek strun či klapky piána, i ptáci umí svůj přidat akord... Aby se to dalo nějak zhmotnit, zužitkovat, poslat dál (nechci hned preferovat termín prodat), je více než vhodné přidat písmenka, slova co nejsou úplně hloupá a také k těm tónům alespoň trochu pasují, ladí. Tu písničkář hledá, zkouší, brousí, přistřihuje (někdy vykrádá, vědomě či mimoděk) a přes tu snahu není stále stoprocentně spokojený. Do větru, zpěvu rákosí či lesa se zkrátka někdy slova ne a nerymují. Libíček

**Destinace Třebíčsko u
Tkalcovny****TŘEBÍČSKO**

*Patříte mezi nadšené
výletníky a chcete se
dozvědět, jaké poklady
lze nalézt na Vysočině?*

*Toužíte lépe poznat
Třebíčsko a jeho
kráasy? Ať už vás lákají
historické památky,
procházky do přírody,
nebo hledáte místa,
kam vyrazit s dětmi,
přijďte na stánek
Destinace Třebíčsko u
Tkalcovny a načerpejte
inspiraci pro vaše
cesty. Děti si u nás
mohou navíc vysoutěžit
sladkou odměnu.
Těšíme se na vás.*

Čaj, lidskost a poesie

Letos poprvé je v nabídce dílen Folkových prázdnin zahrnuta Tea ceremony – Čajová ceremonie Alwina a Jutty z Německa. Na „našem“ festivale se ocitli letos poprvé, a proto přinášíme krátký rozhovor s čajovým mistrem Alwinem Baumertem o čajovém obřadu, ale nejen o něm.

Proč jsi s čajovými obřady začal?

- V 90. letech jsem si oblíbil pití zeleného čaje, stejně jako japonskou či prastarou asijskou filosofii. Když jsem objevil čajovou ceremonii, připadal jsem si jako doma. Byla tam filosofie, meditace a nějaké dávné napojení, které mi bylo vlastní.

Kde jsi se naučil umění čajové ceremonie?

- Čajové ceremonii jsem se začal učit v roce 2005 ve škole blízko Norimberka, která vychází z učení japonského čajového mistra. Poskytla mi návod, jak používat sadu čajového náčiní, jaké jsou postupy přípravy čaje a choreografie (temae - meditační tanec v sedě, pozn. aut.). V Japonsku říkají: čaj a zen mají stejnou chuť. Proto je také pořádáme společně s Juttou. Staly se součástí našeho vztahu, naší společnou meditací.

Vaše obřady mají téma „lidskost“. Proč?

- Protože všichni lidé jsou si na čajové ceremonii rovni. Není mezi nimi rozdíl. I když přijde samuraj nebo člověk s „vyšším“ postavením, v čajovně nemá žádná privilegia. V historii se také mnohé války vyřešily u čaje.

Znepřátelení japonští šlechtici se setkali v čajovně a často, při společné meditaci, našli mírumilovnější řešení konfliktu než na bitevní poli. Naše téma je tedy lidskost, ale také respekt, harmonie, ticho a čistota.

Případné zájemce musíme varovat, že čajové ceremonie se může aktivně zúčastnit pouze 9 osob, proto si místo u Alwina a Jutty raději rezervujte předem. Přijďte prosím včas! Obřad trvá přibližně 60 min.

Čas a místo konání: od úterý do pátku, vždy od 14:00 do 15:30 na půdě ve Špitálku

A ještě otázka pro Juttu, která nabízí i cvičení jógy, zda-li by chtěla také něco vzkázat případným zájemcům.

- Pro mě je život poesie. A proto směřování „mé“ jógy je hledání

poesie. Ne se něco naučit, ne hledat něco v minulosti, ne cvičit kvůli tělu, ne mít záměr dělat jógu kvůli něčemu, ale jen to dělat. Každá chvíle, každá pozice, každé vyjádření může být poesii. A to je můj záměr pro jógu. Tak jsem o tom před příjezdem sem přemýšlela. A teď vidím, že se to tu na festivale děje. Jak v sobotu po koncertě létali zářící ptáci, co za vystoupení jsem viděla dnes v Tkalcovně - myslím, že to vše je poesie. Cítím, že celý festival je v tomto kontextu.

Jóga se koná: ve středu a ve čtvrtek od 8:30 do 10:00 hod a v pátek od 10:15 do 11:45 hod. v tělocvičně ZŠ

Rozhovory pro vás vedla Adéla K. Vančura

Co se škádlivá... Nevím přesně pokolikáté prožívám tohle město. Spočítat umím pouze své zdejší Prázdniny, protože těch je o tři méně než oficiálních. Pravda, byl jsem jim párkrát i nevěrný, to když jsme přejížděli kvůli lepším kapelám mezi Náměští a Telčí. Přidat na váhu své přízně musím také nepočítaně Placek. K nejzářivějším drahokamům uvízlým v paměti pak patří maturitní večírek ve sklepní vinárně pod Kavecem, před mnoha lety fungovala také ještě „čtyřka“ (hospoda) při vjezdu k zámku. Tam se vesele jamovalo do ranních hodin v raných ročnících. Pokud můj včerejší přešlap vzbudil pozdvižené obočí, Náměšť nad Oslavou je už dlouho městem (mea culpa), stydím se za neomalenost. Neomlouvám se však čtveřici zbývajících spolužáček, protože tu žádnou z nich, ač notně natěšen, ani v létě nepotkávám. Libíček

Zítřka buďte ve střehu! Na různých místech, ve městě i v zámeckém parku, v průběhu celého dne prakticky kdykoliv můžete narazit na živou hudbu v podání **Gomera Street Bandu!** Jde o partičku lidí, které prostě baví hrát nejen pro sebe, ale hlavně pro ostatní. Více o nich se dočtete v zítřejším Plátku.

After Midnight 3 – 2026

Kdo včera přelétl očima poslední stránku Plátku, možná si všiml, že její většinu zabal úryvek z knihy Elijaha WALDAUFA o písničkáři BíDým, v níž popisuje festival v Newportu, který se v leccm podobá Folkovkám a v něčem zase ne. Dnes nabízíme k porovnání úryvek ze s. 126: „Tento duch do-it-yourself odlišoval folkový festival od jeho jazzového protějšku a rockových festivalů, které následovaly – a dost možná představoval to, co bylo na folkovém revivalu tím nejautentičtější folkovým (ve smyslu lidovým). Tak jako školy náboženského zpěvu a táborová setkání v 19. století či soutěže ve hře na skřipky a bluegrassové festivaly ve století 20. spočívaly i rané folkové festivaly stejně v utváření přátelství a společném muzicírování a ve sledování dalších lidí na pódiu.“ * A teď už k včerejšímu dění v zámeckém Freebody Parku. S Originalue Prague Synkopique Orchestru by si asi žádný FOLKNIK moc nezabrnkal, pomineme-li, že SYNKOPICI měli v nástrojovém obsazení BANDŽO. Co pominout nemůžeme, je jejich skladba Nárek Zulů, protože minimálně 1 živý Wendy Zulu nám tu už před léty hrál. Přivezla do Zlata Holušová, co pak vymyslela COLOURS OF OSTRAVU jako zvětšeninu Folkovek. S Wendym se to moc nepovedlo, bylo na něm poznat, že je to vlastně VENDA ZOULA odněkud z HORNÍ DOLNÍ. Jiná liga byl film Svítání Zulů, ke kterému napsal hudbu Elmer Bernstein, nebo album Songs From A Zulu Farm od Ladysmith's Black Mambazo. Představte si, že by Originální synkopici (neoriginální je Synkopa OB Přerov Pavla Nováka a Synkopy 61 z Brna) hráli něco od BERNSTEINA a zpívali by jim k tomu Lad'a Šmíd & černá mamba ze zoologické zahrady. To by byl aspoň odvaz a stoletá hudba by dostala grády. * O DADA v Brně žijícího Slováka Pavla Seriše se v knize o BíDým nic nepraví, z čehož je vidět, jací jsou Amíci suchaři oproti vtipným Švýcarům = na začátku bylo řečeno, že dada vzniklo před 110 lety v Curychu. K tomu je dobré dodat, že to bylo v CABARETU VOLTAIRE, což je i název hudební skupiny, kterou nám kdysi pouštěl Jiří Černý, na něhož tento týden vzpomínáme. A JAK MI TU POŘÁD VŠECHNO NĚCO PŘIPOMÍNÁ, tak mi vychází, že ŠOROŠOVO dada je záležitost především hudební. Poslouchejte se mnou: „De Do Do Do De Dá Dá dá + Dá dá dá = Police 1980 + Trio 1981. Ještě se k tomu hodí Lad'a Vostárek „Já když vstávám tak poslouchám Zákrutu“, ale to radši ne. * Sotva dohráli Ríoghnach Connolly & Honeyfeet, řekl mi Dan: „Tak jsme právě viděli vrchol letošních Folkovek!“ „To byli TALKING HEADS, ne?“ řekl jsem já. „Spíš AMY WINEHOUSE,“ odpověděl Dan. Ještě jsem měl v hlavě CHTĚL BYCH MÍT KAPELU ZE SAMÝCH TROMBÓNŮ, jak v minulém tisíciletí zpíval Milan Chladil doprovázený folkovou skupinou Karla Vlacha a v minulém století zas trampští Visací zámci = já vím, že tam patří POZOUNŮ, ale to je jedno. Kromě Talking Heads mi to připomínalo 100 ZVÍŘAT a částečně LAURU & JEJÍ TYGRY s trombonistou Janem Šafrou, který loni umřel. * Což je přesně ta chvíle, kdy je potřeba přepnout na VÍDEŇ, kde zrovna animovaní Beatles zpívají WE CAN WORK IT OUT a přitom v bažinách hledají žabáka jménem Bartholomew. Pobíhají po mokřadu a volají: BARTOLOMIJŮ! BARTOLOMIJŮ!“ Prostě – v návaznosti na to, co psal včera Ondřej Bezr – dětství si zkazit nedáme.

Milan Zeibert (2:28)